

Santa Maria de Valldaura

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Santa Maria de Valldaura
Emplaçament Des de la carretera de Gironella a Prats surt el camí que ressegueix la riera de la Riba

Coordenades:

Latitud: 42.080260392847
Longitud: 1.942268142182
UTM Est (X): 412511
UTM Nord (Y): 4659229

Classificació

Número de fitxa 08144 - 101
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Contemporani
Segle XIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada, per iniciativa del propietari, entre 1984-1994
Protecció Inexistent
Número inventari si, IPA 3466
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00005

Fitxes associades:

[Valldaura Vell](#)

[Llindes i blocs monolítics de Valldaura Vell](#)

Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Data de registre de la dl., 15/07/2002 - 02:00

fitxa:

Autoria de la darrera Sara Simon Vilardaga

revisió:

Data de la darrera revisió: dc., 10/03/2021 - 19:00

Descripció

Església de planta rectangular, sense absis i amb el presbiteri quadrat; coberta amb teulada a dues vessants suportada amb cavalls i llates de fusta, i reforçada per mitjà de dos arcs diafragmàtics apuntats, dels quals arrenquen un seguit de permòdols que suporten la coberta. Els arcs divideixen l'espai en tres crugies i externament són reforçats amb contraforts de planta quadrada. Quatre finestres de doble esqueixada i arc de mig punt il·luminen l'interior, tres són situades a migdia i l'altra al mig de la façana principal i decorada amb una pinya, l'emblema de la família Pinós, sobre la porta a la façana de ponent. La porta es formada per un arc de mig punt adovellat i amb guardapols bisellat sostingut per dues mènsules amb motius figuratius i geomètrics. Un campanar de cadireta de dos ulls corona la façana. El paviment de cairons és de la reforma de 1984-94. L'aparell de l'edifici es un carreuat molt simple amb peces tallades i escairades col·locades en filades horitzontals i unides amb morter de calç.

Observacions:

Al tall del terreny, en el costat del mur de tramuntana, es poden veure els testimoni de restes de les estructures de l'antic monestir.

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

Els germans Bernat i Gerdal de la Portella fundaren el monestir de Santa Maria de Valldaura l'any 1231; el 1338 part de la comunitat de monges cistercenques es traslladà a Berga, a la casa de Santa Maria de Montbenet. La comunitat que restà a Valldaura es traslladà, definitivament a Manresa, el setembre de 1398. El 1516 l'abadessa Francesca d'Oluja establí el monestir enrunat de Valldaura amb les seves terres, a Bartomeu Ballart que, a partir d'aquesta data, prengué el nom de la propietat i la família passà a anomenar-se Valldaura. Actualment es conserva el nom tant en la propietat com en el cognom de la família propietària, tot i que canviat a "Balldaura". Santa Maria de Valldaura és l'església del monestir que, per notícies documentals, l'any 1563 encara conservava una part de claustre tot i que molt malmès.

Bibliografia

SANTAMARIA, J.(1986): Memòries del monestir de Sant Pere de la Portella i de tot el seu abaciat i Baronia, p.83-95. Catalunya Romànica,XII. El Berguedà (1988), p.353-354. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (1994), p.134. BUSQUETS (2002). El Monestir i la família de Valldaura (inèdit)

